





Азим СУЮН

# КАРОФИМ ВАДЛАН ЎЗИНЯ

## ВАДЛАН ФАСЛАРИ

Қадим, эрка сойлардан оқиб келар гул иси,  
Олма гулининг иси, зардоли гулин иси,  
Юлдузларми, ойлардан қалқиб келар гул иси,  
Жийда гулининг иси, қароли гулин иси,

Гуллар атрин таратган тогимсан Ватан ўзинг,  
Кўнгиллар күлфин очган ботимсан Ватан ўзинг.

Тонглар эрта отади, мастона булбул қуий,  
Осмон бирим ёйилган, тунлар бирим чараклар.  
Аргумокларни кўмар буғдойзорларнинг бўйи,  
Ўзбек далаларида тилло жавзо ярақлар.

Ризик-рўзим бутун доим, қарофим Ватан ўзинг,  
Кўкдаги бир кучоқ ой — ҷарофим Ватан ўзинг.

Ҷарофим ёндирар, қуриб қолди сойлоқлар.  
Дашт саҳролар узра ӯралиб учар кўен.  
Кире адирлар аро сокин мудар қишлоқлар,  
Жирналар, жарликларда кўй-кўзилар олар тин.

Тўргайи чулдираған қишлоғим Ватан ўзинг,  
Майли йўллари, тошлок, тошлогим Ватан ўзинг.

Ипак мезонлар учар, юрсанг юзга илашар,  
Софингирди кўп узок кузнинг намуҳуш ҳавоси.  
Болалар бир-бирига килишар янтоқ ҳашар,  
Пахта пайкалларида бобоси-ю момоси.

Насибаси ҳалолим — тупроғим Ватан ўзинг,  
Мехнатлари жаннатли — оппоғим Ватан ўзинг.

Чўққиларни кор босди, кўрдим телеминордан,  
Юрагим ҳапқиради, қиш эрур менинг фаслим.  
Кани, сиз, хей, жўралар, олинг майиз, аноңдан,  
Юксакликлардан кўринг Ватаннинг бўйи-бастин.

Дилим, тилим, кўлимда яробим Ватан ўзинг,  
Она юрт, ота макон — байроғим Ватан ўзинг.

## ЗОМИНЛИК ЭЛ ЭРТАЛИ

Професор  
Козоқбай Йўлдошев

Бор эканда, жўф экан,  
Оч эканда, тўқ экан,

## ЎНУТИЛМАС УМР КИТОБИ



Абдулла Турдиев бу фо-  
ний ҳаётни эрта тарқ эти.  
Ўлим ҳақ, бироқ бу ўлим Аб-  
дулла аканинг ённадиги бар-  
ча инсонларнинг юрагига  
огир қайғи солди.

Абдулла ака ижодкор, шу  
билин бирга ниҳоятда хоки-  
кор ва самимий инсон эди.  
У шу хислатлари билан ҳам-  
манинг Кўнглида мөр қозон-  
ганди.

Абдулла Турдиев фоят дил-  
бар шеърлар ёзарди, лекин  
хеч қачон шоирларни даъво  
килмасди, ношир, ҳумаррар  
сифатида эса ўз ҳизмат ва-  
зифасини астойдил адо етар-  
ди...

Абдулла Турдиев дўст-  
ёрларига, атрофдагиларга  
мехрибон эди. У ўзидан ҳам  
кўра бирорларнинг ху-  
сусан, ижодкорларнинг муво-  
фақиятидан куонвар, бошқаларнинг ғам-таши-  
шидан кайгуар эди. Унинг ёзганлариданга эмас,  
юриш-туриши, қиёсадан  
ҳам шоирлар барқ уриб ту-  
ради. Шу сабаби у ҳар  
бир кўринган одамга «шо-

ир» дея мурожат қиласи,  
одамлар қалбига яхшилик-  
нинг устувор бўлишини ис-  
тарди...

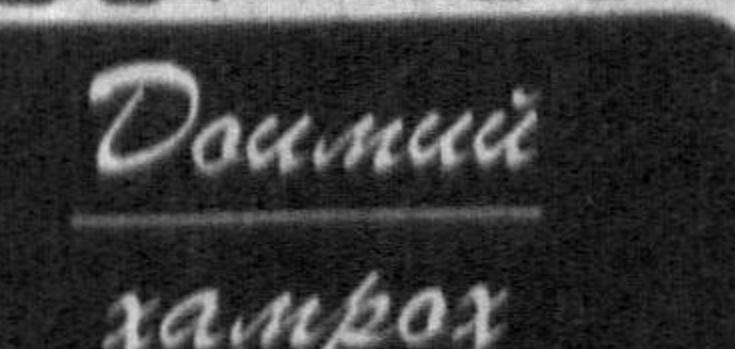
Инсон умри бир китоб,  
дайшади. Начора, Абдулла  
ака умр китобини эрта тугат-  
ди. Лекин Абдулла Турдиев-  
нинг бу китоб саҳифаларига  
муҳрланган яши ишлари,  
дилбар шеърлари, куончак-  
ли билан ёзган маколалари  
биз — дўстлари, уни билган-  
лар хотирасида саклани  
колади.

**БИР ГУРУХ ДЎСТЛАРИ**

ШОИРНИНГ ЯНГИ  
МАЖМУАСИ

Килган. Бу таржималар  
Ўзбекистон ва Россия мат-  
буотида, нашриётларида  
босилиб чиқкан.

Яқинда А.Файнбергнинг  
яна бир китоби — «Прииск»



Мамлакатимизда боска  
миллат вакиллари қатори ру-  
сийзабон шоир адиблар ҳам  
илҳом ва гайрат билан ижод  
қиммоқдалар. Фикрнан шоир,  
драматург, сценарийнавис ва  
таржимон Александр Файн-  
берг шунчанд ижодкорлардан  
биридан. Ҳозиргача ўзбекис-  
тон нашриётларида унинг ўнта  
китоби босилиб чиқди. Шеърия  
мухлислари шоирни она тилимизда газета-  
журналларда нашр қилинган  
асарлари орқали яхши би-  
ладилар.

Файнберг Алишер На-  
войий, Абдулла Орипов ва  
боска ўзбек шоирларни рус тили-  
га ихлос билан таржима

олисда, «Международные  
отношения»(2000 йил) на-  
шриётида чоп этилди. Бу ки-  
тобга кирган кўп шеърлар-  
да шоир ўзи туғилиб, уни-  
ўсиган юртга кабл тўй-  
гуларини изхор қилган, Ва-  
танимиз манзараларини меҳр  
билан тасвирлабан. Китобдан  
шеърлардан ташқари, «Масҳаробозининг  
тори» ва хажвий «Рубоиёт  
тори» достонлари ҳам ўрин  
олган.

«Прииск»(«Кон») мажмуаси  
орқали шеърхонлар, умид  
қилимаси, ўзига хос, ўз ран-  
гин оламига эга шоир билан  
яхширок танишадилар.

Лекин конферанс йигит жа-



Кирғовул қизил экан,  
Куйруги узун экан,  
Мизга тойғон экан,  
Оёғи синғон экан.  
Аламланиб, зорланиб  
Бир сўз деб турғон экан:

— Миз ака, миз ака,  
Сен недин зўрсан?

— Э мен зўр бўсам,  
Кунга эриб кетармидим?

— Кун ака, кун ака,  
Сен недин зўрсан?

— Ай, мен зўр бўсам,  
Булуғлар бётими жовармиди

— Булат ака, булат ака,  
Сен недин зўрсан?

— Ўй, мен зўр бўсам,  
Жовин тешиб ўтармиди?

— Жовин ака, жовин ака,  
Сен недин зўрсан?

— Кўй-е, мен зўр бўсам,  
Жерга сингиб кетармидим?

— Жер ака, жер ака,  
Сен недин зўрсан?

— Вой-ей, мен зўр бўсам,  
Ўтлар тешиб чиқармиди?

— Ўт ака, ўт ака,  
Сен недин зўрсан?

— Вух, мен зўр бўсам,  
Кўйга жемиш бўлармидим?

— Кўй ака, кўй ака,  
Сен недин зўрсан?

— Мэ, мен зўр бўсам,  
Кўйргумдан бўри тортиб кетармиди?

— Бўри ака, бўри ака,  
Сен недин зўрсан?

— Увв, мен зўр бўсам,  
Итлар кувиб жуармиди?

— Ит ака, ит ака,  
Сен недин зўрсан?

— Вов, мен зўр бўсам,  
Чўпондинг тойғонин жермидим?

— Чўпон ака, чўпон ака,  
Сен недин зўрсан?

— Ў, мен зўр бўсам,  
Кумурско жем бўлармидим?

— Кумурска ака, кумурска ака,  
Сен недин зўрсан?

— Эҳо, мен зўрмандо!

Мен зўр бўлмай энанг зўрмо!

Энангнинг эллик ботмон,

Отангнинг олтмиш ботмон

Жугуни кўтараман...

Эҳо!

Кирғовул ҳайрону лол,  
Сўз дейишга йўқ мақол.

Эртагимдан хисса шул:

Кучда эмас буюклик,

Жуссадамас улуғлик.

У ирада, меҳнатда,

Инсон тортган заҳматда.

Эй тингловчим, буни бил,

Доим ҳалол меҳнат қил.

**ФАРД**

Тор бўлса ҳам ўз кулбаг бўлмаса агар,

Дунё кенглигидан не фойда, жигар?

**ПУЮК**

Гар ўртада бўлмаса бурун,

Кўзни ўяр кўз элдан бурун.

Бу хикматни оқилу доно

Айтib кетмиш бурундан бурун.

\*\*\*

Пок наслу насабим бор,

Пок имон, пок қалбим ёр.

Покдурур фикру вужуд,

Кўлим пок — баҳтим пойдор.

**ЎЗБЕКИСТОН СҮЗИ**

Ўзбегим, Ўзбеклар! Ўз ўзига Бек,

Ўз элида беклар, эштинг сўзим.

Биламан, аслингиз, — ўз ўзига Бек,

Сиз менинг юрагим, сиз менинг ўзим!

Сиз оломон эмас — аждодлар гувоҳ,

«Овисто» гувоҳдир — илоҳий достон.

Сиз нонқўрлар эмас, сиз эмас гуromoҳ,

Сиз подшоҳсиз, сиз хон, сиз хоқон, султон.

Ўз она тилингиз муқаддас сизга,

Сиз унда битгансиз не гўзал китоб.

Болта урмагансиз илдизингизга,

Эзгу Сўз ва Амал — сиз учун офтоб.

Ғанимлар олдида тиз чўкмагансиз,

Гарчи қажрафтордир бу дунёи дун.

Сотқин Яловочлар, у сиз эмассиз,

Миллат ори — Темур, сиз — Жалолиддин.

Самарқанд, Бухоро, Ҳивани курган

Сиз ахли хунарманд — тоҳ жарангиси.

Бахти фарогатин меҳнатда кўрган

Сиз донишманд дехқон — замин тангриси.

Ҳа-ҳа, сиз ўзингиз мақоли билан

Башар шарафини шараф этгувчи.

Илму ҳақ, ҳақиқат, омоли билан

Дунёни камолот сари элтгувчи!

Абдий багримин сиз учун очган

Мен ким? Мен — Ҳаётман — фидойи бир жон,

Яъни Озодликнинг сўзини сочган —

Ота маконингиз — Ҳур ўзбекистон!

лан олишлар: гулдасталар билан сийлар ва шу йўл билан уларга кўлган ҳурматимизни изкор қўлган б

